

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/34/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6417010201
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alojz Palaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6417010201.2

Uznesenie

Krajský súd Banská Bystrica, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Alojza Palaja a sudcov JUDr. Jozefa Ryanta a JUDr. Mária Šuleja, na verejnom zasadnutí dňa 13. mája 2020, prejednal odvolanie obžalovaného U. D., proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom z 11.03.2020 sp.zn. 2T/48/2017 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného U. D. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný U. D. uznaný za vinného v bode 1/ z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. b) Tr. zák. účinného do 31.07.2019 a v bode 2/ zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1,2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na ust. § 138 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

1)

dňa 15.12.2016 v čase okolo 17,35 hod. na ul. P. v S. M. W., v blízkosti budovy P. V. zobral poškodenému C. B., nar. XX.XX.XXXX, mobilný telefón zn. W., P. farby, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX tým spôsobom, že ho požiadal, aby mu mobilným telefónom zasvietil a pri tom mu ho vytrhol z ruky a vložil si ho do vrecka nohavíc, čím spôsobil poškodenej I.. S. B., nar. XX.XX.XXXX, škodu vo výške 232 €, a uvedeného konania sa dopustil napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu v Žiari nad Hronom sp. zn. 3T 41/2016 zo dňa 12.04.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť 30.04.2016, uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Tr. zákona,

2)

dňa 15.01.2017 v čase okolo 18,20 hod. na ul. P. v S. M. W., chytil za lakeť pravej ruky poškodeného C. N., nar. XX.XX.XXXX a zatiahol ho do uličky medzi bytovkou č. XXX na ul. P. v S. M. W. a herňou B. I. s tým, že ho ide prehľadať, povedal mu, že má pri sebe teleskop a nožík, teleskop mu zreteľne ukázal pripnutý na nohaviciach pod bundou a následne povedal, aby na parapetu okna vyložil všetky veci, ktoré má pri sebe, inak ho dobije teleskopom a dopichá nožíkom s tým, že ak mu ich nedá, tak ho zabije, následkom čoho poškodený C. N. vyložil na parapetu peňaženku, slúchadlá k mobilnému telefónu, kľúče a mobilný telefón zn. H., Q. farby, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX, v Q. obale, v hodnote 176 €, následne ho obž. U. D. prehľadal po vreckách na nohaviciach a bunde, pričom nič ďalšie nenašiel, prezrel si vyložené veci a zobral uvedený mobilný telefón, ktorý si vložil do bundy s tým, že mu poškodený má doniesť večer o 20,00 hod. ku kostolu na V. 20 € a ak mu ich nedonesie, tak ho zbije.

Za to bol odsúdený podľa § 188 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere sedem rokov a podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu so stredným stupňom strázenia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bola uložená obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenej I.. S. B. škodu v sume 232,- Eur.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný, ktoré smerovalo len do výroku o treste. Domáhal sa zrušenia napadnutého rozsudku a uloženia podstatne miernejšieho trestu s použitím ust. § 39 ods. 1 Tr. zák. a tiež vyslovil názor, že mal mu byť ukladaný trest súhrnný, vzhľadom na tresty uložené rozsudkami Okresného súdu Žiar nad Hronom sp.zn. 2T/48/2017 a sp.zn. 2T/7/2017.

Vyslovil názor, že súd prvého stupňa dostatočne nevyhodnotil v jeho prospech tie skutočnosti, ktoré majú vplyv na rozhodnutie o druhu a výmere trestu. Uvádza, že pred súdom prvého stupňa vyhlásil, že je vinný zo spáchaní skutkov, uvedených v obžalobe. Súčasne vo svojej záverečnej reči poukázal na poľahčujúcu okolnosť § 36 písm. d) Tr. zák., teda, že spáchal trestný čin vo veku blízkom veku mladistvých, teda ako XX ročný.

Okrem toho súd dostatočne nevyhodnotil skutočnosť, že je otcom maloletej dcéry, toho času žijúcej v domácnosti matky, o ktorú by sa chcel starať a potrebuje zabezpečiť pre ňu prostriedky na výživu.

V ďalšom poukazuje na rozsudky, z ktorých bol doteraz uznaný za vinného, najmä na rozsudok Okresného súdu v Žiari nad Hronom 2T/7/2017 a rozsudok 3T/64/2015, taktiež trestný rozkaz Okresného súdu Žiar nad Hronom sp.zn. 3T/41/2016 a mal mu byť ukladaný podľa jeho názoru súhrnný trest s prihliadnutím na to, že tieto skutky v napadnutom rozsudku spáchal pred vynesením uvedených rozsudkov a je dôvod na postup podľa § 42 Tr. zák. na ukladanie súhrnného trestu.

Krajský súd na základe odvolania obžalovaného preskúmal v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým smerovalo odvolanie obžalovaného, ako aj správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku v tejto časti, a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Preskúmaním vecí odvolací súd zistil, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine, ktoré bolo súdom prijaté a následne bolo vykonané dokazovanie len vo vzťahu k dôkaznej situácii, týkajúcej sa výroku o treste a výroku o náhrade škody.

Súd prvého stupňa pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu prihliadol na všetky významné skutočnosti, ktoré mali vplyv na rozhodnutie o druhu a výmere trestu a uložil obžalovanému trest zákonný, v základnej trestnej sadzbe na spodnej hranici trestnej sadzby, ktorá je pri najprísnejšom z trestných činov, teda § 188 ods. 2 Tr. zák., stanovená na 7 rokov až 12 rokov odňatia slobody.

Pokiaľ ide o námietky obžalovaného ohľadom súhrnného trestu, súd prvého stupňa sa síce podrobnejšie touto otázkou v odôvodnení rozsudku nezaobrá, rozhodol však správne, pretože v danom prípade neprichádza v úvahu uloženie súhrnného trestu, pretože súbeh teraz posudzovaných trestných činov z hľadiska ich časového spáchania sa nezbieha so skutkami ani u jedeného ním uvádzaných rozsudkov, pretože tento súbeh prerušený práve vynesením rozsudku 2T/7/2017, ktorého skutky boli spáchané pred vynesením rozsudku 1T/110/2015 Okresného súdu v Žiari nad Hronom a rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom 3T/94/2015 zrušil rozsudok okresného súdu sp.zn. 2T/7/2017, pretože skutky z tohto rozsudku boli spáchané pred vynesením rozsudku 2T/7/2017 ako aj 1T/110/2015.

Pokiaľ ide o uplatnenie ust. § 39 Tr. zák., tu odvolací súd nezistil podmienky na ukladanie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby, pretože u obžalovaného zistil rovnováhu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, nezistil žiadne mimoriadne okolnosti, ktoré by boli zreteľa hodné v zmysle podmienok ust. § 39 ods. 1 Tr. zák. pre ukladanie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby, naopak, z doterajšieho života obžalovaného vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ šesťkrát súdne trestaný, sústavne pácha majetkovú trestnú činnosť, táto je zjavne motivovaná získavaním nezákonným spôsobom finančných prostriedkov na zabezpečenie si omamných a psychotropných látok, ktoré v značnej miere zneužíva, ktorá skutočnosť vyplýva aj zo znaleckého posudku znalcov z odboru psychiatrie, ten však nezistil u obžalovaného údajne závislosť a nenavrhol žiadne opatrenie v zmysle ochranného liečenia. Pokiaľ ide o jeho pomery v rodine v zmysle poukazovania na to, že je otcom maloletého dieťaťa, treba uviesť, že na túto skutočnosť obžalovaný mal myslieť práve v predchádzajúcom spôsobe života, viesť riadny život a riadnym zákonným spôsobom zabezpečovať výživu maloletého dieťaťa, toto mu však bolo zrejme doteraz cudzie a iba zo strany štátu sa domáha dobrodenia a dobrozdania pri ukladaní trestu. V jeho prípade však účel trestu plní skôr represívnu funkciu ako výchovnú, pretože predchádzajúce tresty, a to aj nepodmienečné tresty odňatia slobody, zjavne nesplnili zákonom sledovaný účel, preto je potrebné pôsobiť hlavne v rámci individuálnej, ale aj generálnej prevencie prísnejším trestom odňatia slobody.

Obžalovaný bol správne pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia, pretože v posledných desiatich rokoch bol vo výkone trestu odňatia slobody pre iný úmyselný trest.

Z uvedených dôvodov odvolací súd považuje napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti obžalovaným za zákonný a jeho odvolanie ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.